Dansevise

1. Et solstrejf i en vandpyt,
et lille kindkys af en vind
og sivet, der nynner,
at livet begynder
sit spind i dit sind.

Et sølvfløjt fra en trætop,
en svag tagfat-lyd af en kat,
en rislen i bækken,
en hvislen i hækken,
der si'r, at det ikke mer' er nat.

Dugvåd ligger engen,
jomfru Daggry går til ro.
Dagen står Puk-kåd ud af sengen
og går over solens bro.

Og os to?
Hvad med os to?
Ja, hvad med os to dig og mig?
Jeg danser og danser og standser
og sanser kun dig.
Hvorfor løb du dog din vej?

Kom igen, kom igen,
kom igen du min elskede ven.
Kom igen, kom igen.
Hvor du ønsker det, danser vi hen.

Kom, lad os danse,
alt kan der ske.
Kom, lad os danse,
lad os danse, lad os le.

2. Et sølvfløjt fra en trætop,
en svag tagfat-lyd af en kat,
en rislen i bækken,
en hvislen i hækken,
der si'r, at det ikke mer' er nat.

Dugvåd ligger engen,
jomfru Daggry går til ro.
Dagen står Puk-kåd ud af sengen
og går over solens bro.

Og os to?
Hvad med os to?
Ja, hvad med os to, dig og mig?
Jeg danser og danser og standser
og sanser kun dig.
Hvorfor løb du dog din vej?
Kom igen. Kom igen. Kom igen. Elskede ven.